

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/566/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118325044
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:6118325044.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté detí: P. O., nar. XX.XX.XXXX a Y. O., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, deti rodičov: matky - P. T. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. 5, XXX XX W., zastúpená hbr advokáti s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Štefánikova 15, 811 05 Bratislava, IČO: 47 239 310, a otca - G. G. O., F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. 5, XXX XX W., zastúpený JUDr. Andrejom Garom, advokátom, so sídlom Štefánikova 14, 811 05 Bratislava, IČO: 30 850 436, v konaní o návrhu navrhovateľa, otca maloletých detí, na nariadenie návratu maloletých detí do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 08.11.2018, č.k. 3P/115/2018-327, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti vo výroku o nároku na náhradu trov konania potvrdzuje.

Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti vo výroku o výške náhrady trov konania mení tak, že otec je povinný zaplatiť matke náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia vo výške XXX,XX eur, k rukám právneho zástupcu matky, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 08.11.2018, č.k. 3P/115/2018-327 zastavil konanie vo veci samej. Matke priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Otcovi uložil povinnosť zaplatiť matke náhradu trov konania vo výške XXX,XX eur z titulu trov právneho zastúpenia, k rukám jej právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

2. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 2 ods. 1, § 29 ods. 1 - 3, § 49 ods. 1, § 55 § 57, § 58 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 49 ods. 1, § 146 ods. 1, § 251 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 1 ods. 3, § 9 ods. 1, § 11 ods. 1, § 13a ods. 1, vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „Vyhláška“) a vecne tým, že otec vzal svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť. Vzhľadom na to, že k späťvzatiu návrhu otcom došlo pred začatím pojednávania vo veci samej, na prípadný nesúhlas ostatných účastníkov so späťvzatím návrhu neprihliadal. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania považoval s prihliadnutím na okolnosti daného prípadu za spravodlivé priznať matke nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Ustálil, že otec zavinil vedenie predmetného konania ako aj jeho zastavenie, keď svoj návrh na nariadenie návratu maloletých detí do cudziny podal dňa 30.08.2018 nedôvodne, nakoľko pobyt maloletých detí vo Q. konfederácii bol dočasného charakteru, do ukončenia jeho dočasného vyslania na

miesto diplomatického zamestnanca zamestnávateľom, čo vyplýva aj z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 04.09.2017, č.k. 11CoP/275/2017-64, vydaného v konaní o rozvod manželstva rodičov a úpravu ich pomerov k maloletým deťom na čas po rozvode. Poukázal na skutočnosť, že otec svoj návrh podal prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu, u ktorého sa predpokladajú odborné znalosti. Konštatoval, že matke, ktorá bola v konaní zastúpená právnym zástupcom, patrí náhrada trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia. Pri určení jej výšky vychádzal z vyčíslenia trov matky, ktorá si prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu uplatnila náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške XXX,XX eur za štyri úkony právnej služby (za každý z nich v sume XX,XX eur pozostávajúcej z tarifnej odmeny vo výške XX,XX eur, režijného paušálu vo výške X,XX eur a 20 % dane z pridanej hodnoty), a to za prevzatie a prípravu zastúpenia podľa § 13a ods. 1 písm. a) Vyhlášky, dve písomné podania na súd podľa § 13a ods. 1 písm. c) Vyhlášky (oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia; vyjadrenie k návrhu na nariadenie návratu maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia) a účasť na konaní pred súdom dňa 12.10.2018 podľa § 13a ods. 1 písm. d). Za úkon právnej služby podľa ust. § 13a ods. 1. písm. c) Vyhlášky ani iný úkon právnej služby v zmysle Vyhlášky nepovažoval „Oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 14.9.2018“, keďže sa netýkal veci samej, a teda nešlo o účelne vynaložený výdavok v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva v zmysle § 251 CSP. Matke preto priznal náhradu trov právneho zastúpenia iba za zvyšné tri uplatnené úkony právnej služby, ktoré považoval za preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky vzniknuté v súvislosti s uplatňovaním práva matky. K náhrade trov právneho zastúpenia pripočítal 20 % daň z pridanej hodnoty s poukazom na predložené osvedčenie preukazujúce, že právny zástupca matky je platiteľom dane z pridanej hodnoty. Otcovi preto uložil povinnosť zaplatiť matke náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške XXX,XX eur.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v časti výrokov, ktorými súd prvej inštancie rozhodol o nároku matky na náhradu trov konania a o jej výške, v zákonnej lehote prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu odvolanie otec, navrhujúc odvolaciemu súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť tak, že žiadnemu z účastníkov neprizná nárok na náhradu trov konania. Súdu prvej inštancie vytkol, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Namietal, že súd prvej inštancie matke priznal nárok na náhradu trov konania napriek jej svojvoľnému konaniu v rozpore so záujmom maloletých detí, ktoré bez jeho vedomia a súhlasu ponechala na území Slovenska, čím ich oddelila od neho, ich sestry ako aj celkových sociálnych a rodinných väzieb, a teda mu neposkytla inú možnosť právnej obrany, ako podať návrh na nariadenie návratu maloletých detí. Otázkou obvyklého pobytu maloletých detí pritom považoval za spornú z dôvodu, že na ňu nedostal jednoznačnú odpoveď ani od rôznych autorít z oblasti medzinárodného práva, ktoré dopytoval. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie nesprávne využil svoje moderačné oprávnenie v zmysle ust. § 55 CMP, keď i napriek vedomosti o jeho hraničnej situácii vyhovel návrhu matky na náhradu trov konania, čím vlastne schválil jej protiprávne a neetické konanie. Namietal, že súd prvej inštancie mu ako účastníkovi, ktorý mal byť zaviazaný na náhradu trov konania, neumožnil sa v tejto otázke vyjadriť, hoci tak bol povinný urobiť. Poukázal pritom na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky, sp.zn. II. ÚS 828/2006. Pokiaľ ide o výšku náhrady trov konania priznanej matke, tejto podľa jeho názoru nevznikol nárok na náhradu právneho zastúpenia za účasť jej právneho zástupcu na pojednávaní konanom dňa 12.10.2018 v zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. d) Vyhlášky, keďže pred daným pojednávaním bolo súdu prvej inštancie doručené späťvzatie jeho návrhu na začatie konania, v čoho dôsledku toto pojednávanie nebolo vôbec otvorené.

4. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu navrhla odvolaciemu súdu uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť, považujúc ho za spravodlivé. Zároveň žiadala, aby jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Návrh otca na začatie konania považovala za nedôvodný, keďže otázka obvyklého pobytu maloletých detí bola už skôr posudzovaná a vyhodnotená uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 04.09.2017, č.k. 11CoP/275/2017-64. Uviedla, že si ako účastník konania splnila všetky povinnosti, ktoré jej boli uložené súdom prvej inštancie ako aj všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tvrdenia otca týkajúce sa z jeho pohľadu spornej problematiky vzniku obvyklého pobytu maloletých detí označila za neadekvátne, keďže otec mal možnosť prísť na pojednávanie konané dňa 12.10.2018 a vyjadriť sa k veci, čo však neurobil a namiesto toho vzal svoj návrh späť. K otcovi namietanému nesprávnemu priznaniu nároku na náhradu trov konania za pojednávanie zo dňa 12.10.2018 uviedla, že súd prvej inštancie jej náhradu trov právneho zastúpenia za daný úkon právnej služby priznal správne, nakoľko uvedené pojednávanie sa uskutočnilo a bola z neho vyhotovená zápisnica preukazujúca, že sa ho zúčastnila spolu so svojím právnym zástupcom.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, a odvolanie otca vyhodnotil ako čiastočne dôvodné.

7. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

8. Podľa § 1 ods. 3 Vyhlášky výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka, ak odsek 4 neustanovuje inak (ďalej len „výpočtový základ“).

9. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) Vyhlášky, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

10. Podľa 13a ods. 1 Vyhlášky odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu,
- c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej,
- d) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- e) vypracovanie právneho rozboru veci,
- f) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu,
- g) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde pred začatím konania, odvolanie proti takémuto rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, návrh na podanie mimoriadneho dovolania,
- h) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

11. Podľa 13a ods. 2 písm. b) Vyhlášky odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,

12. Podľa 13a ods. 4 druhej vety Vyhlášky za zastúpenie na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci, patrí odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny.

13. Podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

14. Podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

15. Pokiaľ ide o výrok uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým priznal matke nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, tento odvolací súd považuje za vecne správny. S námietkou otca týkajúcou sa použitia moderačného oprávnenia v zmysle ust. § 55 CMP súdom prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku matky na náhradu trov konania sa odvolací súd nemohol stotožniť. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že zastavenie predmetného konania spôsobil otec, keď svoj návrh na nariadenie návratu

maloletých detí do cudziny vzal späť bez uvedenia dôvodu. Z obsahu spisového materiálu zároveň nevyplýva, že by v čase späťvzatia návrhu na začatie konania otcom, bol dosiahnutý stav, ktorého sa svojím návrhom domáhal, t.j. návrat maloletých detí na územie Q. konfederácie. Pokiaľ otec vytkol súdu prvej inštancie, že mu neumožnil vyjadriť sa k možnosti priznania nároku na náhradu trov konania matke, tento mal následne možnosť uviesť všetky relevantné námietky vo svojom odvolaní, v ktorom však neboli obsiahnuté žiadne nové skutočnosti odôvodňujúce zmenu napadnutého rozhodnutia v tomto smere. Vzhľadom na vyššie uvedené sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý považoval s prihliadnutím na okolnosti daného prípadu za spravodlivé priznať matke nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, a napadnuté rozhodnutie v tejto časti ako vecne správne potvrdil.

16. Pokiaľ ide o odvolacie námietky otca vo vzťahu k výroku uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania priznanej matke, tieto odvolací súd považoval za čiastočne dôvodné. Otcom namietané právne posúdenie účasti právneho zástupcu matky na pojednávaní konanom dňa 12.10.2018 ako úkonu právnej služby podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) Vyhlášky v napadnutom rozhodnutí nebolo správne. Z obsahu zápisnice súdu prvej inštancie z predmetného pojednávania jednak vyplýva, že sa na ňom zúčastnila matka spolu so svojím právnym zástupcom, a zároveň je z nej zrejmé, že dané pojednávanie bolo odročené bez prejednaní veci samej. Matke z uvedeného dôvodu patrí náhrada trov právneho zastúpenia za predmetný úkon právnej služby vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny v zmysle ust. § 13a ods. 4 druhej vety Vyhlášky, a teda nie v plnej výške, ako jej bola priznaná súdom prvej inštancie. Náhradu trov právneho zastúpenia matky potom tvorí odmena za tri úkony právnej služby, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia podľa § 13a ods. 1 písm. a) Vyhlášky vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny, t.j. XX,XX eur, písomné podanie na súd podľa § 13a ods. 1 písm. c) Vyhlášky takisto vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny, t.j. 70,85 eur a účasť na pojednávaní podľa § 13a ods. 4 druhej vety Vyhlášky vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny, t.j. 17,71 eur; náhrada výdavkov v zmysle § 16 ods. 3 Vyhlášky vo výške jednej stotiny výpočtového základu, t.j. 9,21 eur za každý z vyššie uvedených troch úkonov právnej služby a 20% daň s pridanej hodnoty v zmysle § 18 ods. 3 Vyhlášky vo výške XX,XX eur. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie vo výroku o výške náhrady trov konania matky zmenil podľa § 388 CSP tak, že otcovi uložil povinnosť zaplatiť matke náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v celkovej výške 224,45 eur, k rukám právneho zástupcu matky, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

17. Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výške náhrady trov konania matky. Vo zvyšnej napadnutej časti uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP, nevzhládnuč dôvod na použitie ustanovenia § 55 CMP pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania. Kým vo vzťahu k prvoinštančnému konaniu sa odvolací súd stotožnil do záverom súdu prvej inštancie, ktorý považoval s ohľadom na okolnosti daného prípadu za spravodlivé priznať matke nárok na náhradu trov konania, v odvolacom konaní tento aspekt neposudzoval, a to aj s prihliadnutím na čiastočnú dôvodnosť otcom podaného odvolania. Vzhľadom na uvedené odvolací súd návrhu matky na priznanie nároku na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu nemohol vyhovieť a o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).